



ת"פ 39987/11/20 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים נגד רועי תורג'מן, עופר סאס

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 39987-11-20 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

לפני כב' השופטת חנה מרים לומפ

המאשימה מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

על ידי ב"כ עו"ד דולי מזעל

נגד

הנאשמים 1. רועי תורג'מן

על ידי ב"כ עו"ד מיכאל עירוני

2. עופר סאס

על ידי ב"כ עו"ד רונן חליוה

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, לאחר שחזרו בהם מכפירתם, בכתב אישום מתוקן, בעבירות כדלהלן: נאשם 1 - בעבירות של ייבוא סם מסוכן לפי סעיף 13 בצירוף סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה") בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); התחזות כאדם אחר לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין; החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) לפקודה; החזקת כלים לפי סעיף 10 לפקודה; מעשה פיזיות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(9) לחוק העונשין. נאשם 2- בעבירות של סיוע לייבוא סם מסוכן לפי סעיף 13 בצירוף סעיף 19א לפקודה בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין; התחזות כאדם אחר לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין.

עמוד 1



2. במסגרת הסדר הטיעון לא היתה הסכמה לעניין העונש וכל צד נותר חופשי בטיעונו, כאשר ב"כ המאשימה הבהירה, כי עמדתה העונשית היא למאסר בפועל ממושך. הטיעונים לעונש נדחו בהסכמה עד לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינם של הנאשמים.

3. על פי עובדות האישום הראשון, לכתב האישום המתוקן בשנית המיוחס לשני הנאשמים, במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, עובר ליום 12.10.20, קשרו הנאשמים קשר יחד עם אורן כהן (להלן: "אורן") (וביחד: "הקושרים") לייבא בדואר מהולנד לישראל סם מסוכן מסוג MDMA בכמות של 8,400 מ"ל (להלן: "החבילה"). במסגרת חלוקת התפקידים ביניהם, נאשם 1 היה אמון על הזמנת החבילה, נאשם 2 היה אמון על העברת פרטים מזהים של אדם עליו תירשם החבילה ועל איסוף החבילה, ואילו אורן תיווך והעביר מסרים בין נאשמים 1 ו-2 והיה אמון על מעקב הגעת החבילה לארץ.

4. כדי להסוות את זהותם של הקושרים ובמסגרת הקשר ביניהם, מסר נאשם 2 לאורן את פרטיו המזהים ואת כתובת ביתו של אדם בשם גל המתגורר במבשרת ציון (להלן: "גל"), ללא ידיעתו או הסכמתו של גל, וזאת על מנת שאורן יעביר את הפרטים לנאשם 1 וזה ירשום אותם על גבי החבילה והכל בכדי להציג מצג שווא ולפיו החבילה הוזמנה על ידי גל. נאשם 1, במועד ובדרך שאינה ידועה למאשימה במדויק, הזמין את החבילה מאדם מהולנד, שזהותו אינה ידועה למאשימה, ורשם את פרטיו המזהים ואת כתובתו של גל כנמען החבילה, והכל כאמור בלא ידיעתו והסכמתו של גל.

5. ביום 13.10.20 שלח נאשם 1 לאורן עותק מתעודת המשלוח ועליה מספר המעקב של החבילה, על מנת שאורן יבדוק היכן נמצאת החבילה. אורן העביר את מספר המעקב לנאשם 2 כדי שזה יסייע לו לבדוק היכן מצויה החבילה. ביום 13.10.20 נחתה החבילה בישראל. על החבילה נרשם בכזב, כי היא מכילה שני ג'ריקנים של שמן מנוע. החבילה הועברה לחברת UPS כדי שזו תטפל במשלוח החבילה בארץ לנמען הרשום על גבה, גל, במבשרת ציון. במועד שאינו ידוע למאשימה סיפק נאשם 1 לאורן כרטיס סים לטלפון שישמש את אורן ליצירת קשר עם גורמים שונים בקשר לחבילה והכל בכדי להסוות את זהותם של הקושרים. סמוך ליום 18.10.20, בדק נאשם 2 את מספר המעקב והודיע לאורן, כי החבילה נמצאת בארץ. אורן הודיע לנאשם 1, כי החבילה הגיעה לארץ וביקש ממנו שיטעין כרטיס אשראי חד פעמי לצורך תשלום המכס על החבילה, והכל בכדי להסוות את זהות הקושרים. ביום 22.10.20 התקשר אורן לשירות הלקוחות של חברת UPS ומסר להם את מספר הטלפון התואם לסיים שקיבל מנאשם 1, כאמור לעיל, לצורך יצירת קשר למשלוח החבילה. ביום 25.10.20 רכש נאשם 1 כרטיס אשראי נטען (להלן: "הכרטיס") והעביר את פרטי הכרטיס לאורן כדי שישלם באמצעותו עבור שחרור החבילה מהמכס. ביום 28.10.20 התקשר אורן לשירות הלקוחות של חברת UPS, ושילם באמצעות הכרטיס עבור שחרור החבילה מהמכס סך 450 ₪.

6. אורן הודיע לנאשם 2, שהחבילה עתידה להגיע ליעדה ביום 29.10.20, כדי שנאשם 2 יאסוף אותה ממבשרת ציון, אך נאשם 2 הודיע לו שאין ביכולתו לאסוף את החבילה במועד זה, כיוון שהוא מצוי מחוץ למבשרת ציון. נאשם 2 ביקש מאורן לדחות את מועד קבלת משלוח החבילה ביום אחד, אך לאחר שאורן שוחח עם נאשם 1, החליטו נאשם 1 ואורן שלא לדחות את מועד קבלת המשלוח ולמצוא דרך חלופית לאספו. ביום 29.10.20 מסר נאשם 2 לאורן, באמצעות הטלגרם, פרטים מפורטים של מיקום מדויק אליו יש לכוון את השליח לצורך מסירת החבילה (להלן:



"ההנחיות"). כך כתב למשל: "ברחוב החרמון 34, לעלות שלוש קומות, להגיע לדלת זכוכית, לעבור אותה, מצד ימין תהיה לו יציאה לחניון, לצאת לחניון, לפנות שמאלה ולהניח את זה לצד הבניין ליד הארון של הצנרת" (להלן: "היעד"). ההנחיות נועדו כדי שמי מהקושרים יוכל לאסוף לאחר מכן את החבילה, מבלי להיפגש עם השליח, והכל כדי להסוות את זהות הקושרים. ביום 29.10.20 התקשר השוטר גל בן איון (להלן: "השליח") לטלפון של אורן, הציג עצמו בפניו כשליח מטעם חברת UPS והודיע לו, כי החבילה בדרך למבשרת ציון. אורן ביקש מ"השליח" להניח את החבילה בהתאם להנחיות שקיבל מנאשם 2 ו"השליח" הניח את החבילה ביעד.

7. במקביל, יצר נאשם 1 קשר עם חברת שליחויות, אשר הפנתה אותו לנהג בשם אביאל שניאור (להלן: "אביאל"). נאשם 1 התקשר לאביאל ושכר אותו לצורך איסוף החבילה מהיעד והובלתה אליו לחולון. נאשם 1 מסר לאביאל הנחיות, כדי שיאסוף את החבילה מהיעד. סמוך לשעה 13:00 אסף אביאל את החבילה מהיעד, הסיע את החבילה לחולון לרחוב הרומזרין 6, כפי שביקש ממנו נאשם 1 לעשות, ושם מסר את החבילה לנאשם 1. סך הכל ייבאו הנאשמים ואורן לישראל 8,400 מ"ל סם מסוכן מסוג MDMA. במעשיהם המתוארים לעיל ייבא נאשם 1, בצוותא חדא, סם מסוכן לישראל ונאשם 2 סייע לייבא סם מסוכן לישראל. כמו כן הנאשמים התייצגו בכזב לאדם אחר בכוונה להונות בצוותא חדא.

8. על פי האישום השני לכתב האישום המתוקן בשנית, המיוחס לנאשם 1 בלבד, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום התגורר נאשם 1 בדירה שכורה ברחוב החרצית 2, דירה 6, בחולון (להלן: "הדירה") יחד עם בת זוגו גניה פרץ גופמן (להלן: "גניה"). יחד עם נאשם 1 ועם גניה התגורר בנה הקטין של גניה, יליד מאי 2013 (להלן: "הקטין"). במסגרת הסכם השכירות על הדירה קיבלו והחזיקו הנאשם וגניה את מחסן מספר 5 בבניין בו מצויה הדירה (להלן: "המחסן").

9. החל ממועד שאינו ידוע למאשימה ועד למעצרו ביום 29.10.20 החזיק נאשם 1 בדירה, שלא כדין וללא היתר, סמים מסוכנים כמפורט להלן:

א. 14.73 גרם נטו סם מסוכן מסוג קנאביס הוחזקו בארון בחדר המשחקים של הקטין.

ב. 40.94 גרם נטו סם מסוכן מסוג חשיש הוחזקו במקלחת חדר השינה של נאשם 1 וגניה.

5. נאשם 1 החזיק בדירה עשרות בקבוקונים ריקים, שקיות חלוקה ו-1973 בולים. במעשיו המתוארים לעיל, החזיק נאשם 1 סמים מסוכנים שלא כדין וללא היתר, שלא לשימוש עצמי, החזיק כלים המשמשים לצריכת סם מסוכן והחזיק חומר מרעיל או מסוכן שיש בו כדי להרעיל או לסכן בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם.

תסקירי שירות המבחן

נאשם 1



6. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 מיום 2.5.22 עולה, כי מדובר בבן 24, נשוי ואב לפעוטה בת שנה, המתגורר במושב סמוך לבית שמש, ועובד כשכיר בחברה למסגרות. משפחת מוצאו מונה זוג הורים גרושים, ושני ילדים כאשר נאשם 1 הוא הבכור. נאשם 1 סיפר, כי גירושי הוריו הייתה חוויה קשה עבורו, כאשר קודם לכן שררה מערכת יחסים מתוחה בין הוריו, אשר שמרו על נישואיהם רק עבור הילדים. הוא תיאר קשיים מורכבים עם הוריו במהלך השנים, ולדבריו הוריו לא הצליחו לשמור עליו ולהעניק לו את התמיכה הנצרכת לאורך חייו. כפועל יוצא, הוא שהה מחוץ לביתו שעות ארוכות, והיה חשוף לסביבה עבריינית כבר בהיותו בן 10.

7. נאשם 1 סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה במכללת "אורט גבעת רם". הוא עבר אבחון ונמצא סובל מ-ADHD וטופל בריטלין. במקביל ללימודיו הוא עבד בחנות לממכר מזון. נאשם 1 היה אמור להתגייס לשירות צבאי, אך גיוסו נדחה על רקע מעורבותו בפלילים. הוא למד במכינה קדם צבאית "בית ינאי" במהלך כשבועה חודשים, ולאחר לימודיו נסע למזרח למשך חצי שנה. לאחר חזרתו ארצה התגורר הנאשם בגבעת זאב. בהמשך עבר להתגורר באיזור המרכז, ועבד בעבודות מזדמנות בתחומים שונים, בין היתר, באיטום גגות עבודות גבס ושיפוצים.

8. אשר לשימוש בחומרים משני תודעה- נאשם 1 מסר, כי החל להשתמש בסמים מסוג קנאביס, קטמין, LSD, MDMA, פטריות הזיה וסמים פסיכודליים משני תודעה מגיל 14 שנים על בסיס יומיומי. כמו כן, מסר כי נוהג לצרוך אלכוהול לעיתים רחוקות ובמצבים חברתיים בלבד. לדבריו הוא פנה לשימוש מאסיבי בחומרים משני תודעה בשל הימצאותו במצב רוח משברי ודכאוני בעקבות גירושי הוריו. שירות המבחן התרשם, כי עברו של הנאשם רצוף בחוויות של הזנחה כשלון ודחייה, שהובילו לכך שהוא חבר לחברה שולית והחל להשתמש בסמים במטרה לזכות בתחושות שייכות, וכדי להדחיק מצוקות רגשיות.

10. אשר לביצוע העבירות- נאשם 1 לקח אחריות מלאה למעשיו ומבין את השלכותיהן. שירות המבחן העריך, כי בבסיס העבירה עומדת חשיפתו הממושכת לסביבה עבריינית, והעדר כלים לנהל חיים נורמטיביים. על רקע חשיפתו לסביבה זו וכן על רקע ההזנחה ההורית הנאשם מתקשה לתת אמון בדמויות סמכות, ואינו נרתע מרשויות האכיפה.

11. אשר להליך הטיפול- ביום 8.4.21 החל הנאשם את הטיפול בקהילה "רטורנו". מהגורמים שטיפלו בו נמסר, כי הוא משתף פעולה בטיפול הפרטני- ניכר כי נעשית עבודה רטרופקטיבית והתבוננות בגורמים אשר הובילו למצבו כיום- תוארו יחסים מרוחקים עם צוות ההדרכה והדיירים האחרים ובמסגרת ההליך הפרטני נעשה עבודה על התקרבותו אליהם. מסיכום הטיפול כי נאשם 1 השתלב היטב בסדר היום של הקהילה- בלוחות הזמנים, ביצוע תפקידים וכן מבחינה חברתית. נאשם 1 החל לזהות דפוסים של הסתרות, התנהלות עבריינית וחיבור לאנשים הדומים לו במאפייניו ובהתנהלותו. נאשם 1 התקדם בעבודתו הפרטנית, לצד עבודה קבוצתית במהלכה חלה תפנית בטיפול, ובהמשך גם בהתנהלותו בקהילה אל מול גורמי סמכות. בשלב השלישי בטיפול בקהילה, הוא החל לעבוד בהתקנות מערכות סולאריות- יצא לעבודה כל יום, התנהל באופן חיובי ושמר על התנאים. ביום 8.11.21 סיים הנאשם את הטיפול בקהילה, ועבר להתגורר בהוסטל בבית שמש להמשך טיפול. מסיכום גורמי הטיפול של ההוסטל עלה, כי נאשם 1 שולב בהוסטל "בית בחצי הדרך", הוסטל שיקומי לגברים, בוגרי טיפול בקהילה הטיפולית, אשר מטרתו היא לסייע ביציאה משגרת הטיפול בקהילה לשגרת חיים בחוץ. בתחילת דרכו בהוסטל, הנאשם עבד ב"TDI סולאר", אולם בהמשך בשל תנאי השכר ורצונו להתפתחות מקצועית החליף מקום עבודתו ל"ר.א.- מסגרות" שם הוא עובד כעת. נאשם 1 הקפיד



לשמור על נהלי העבודה ועבד לפי הנחיות הצוות המקצועי בהוסטל. עוד עלה, כי מבחינת חברתית השתלב נאשם 1 בהוסטל לשביעות רצון הצוות ומילא תפקידים עליהם היה אמון באחריות ובאופן מלא. שירות המבחן ציין, כי ניכר שבמהלך הטיפול נאשם 1 עסק בצורך בשמירה על הכללים הפורמליים, הנזרות מסמי רחוב, המשך רכישת ערכים נורמטיביים, וסיגל לעצמו תהליך קבלת החלטות, קביעת סדרי עדיפויות ולקחת אחריות. נאשם 1 השלים שלושה חודשי טיפול בהוסטל, עמד במשימות האישיות והחברתיות אשר הוצבו לו. בהמשך לטיפול, כיום הוא משולב בקבוצה ביחידה להתמכרויות, ומוסר בדיקות לגילוי שרידי סם. משיחה עם הצוות עולה, כי נאשם 1 מגיע למפגשים, משתף פעולה ומתנהג באופן שמתאים לשלבי קליטה בקבוצה.

12. אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום- שירות המבחן התרשם, שמדובר בבחור צעיר אשר סבל מהיעדר קשר מטיבי עם דמויות ראשוניות, וחווה הזנחה הורית מגיל צעיר. לאור כך נחשף לסביבה עבריינית לתקופה ממושכת, ובאופן אשר לא תאם את גילו הצעיר. במהלך השנים נאשם 1 פיתח דפוסי מחשבה ודרכי פעולה עברייניים, והוא מתקשה לפתח לעצמו כלים חדשים על מנת לנהל אורח חיים נורמטיבי, אף בשל קשייו להתמודד עם רגשות כואבים באופן אדפטיבי, הוא פיתח תלות בסמים משני תודעה, ועלול לחזור לשימוש ללא המשך טיפול. כל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות העבירה. מנגד, נאשם 1 כבר החל בהליך שיקום חייו ונוקט במאמצים על מנת לשמור על השינויים שהחל לערוך בהם, כגון הניקיון מסמים. כמו כן, לאורך האבחון נאשם 1 שיתף פעולה באופן מלא, וסיפר אודות חייו והביע רצון להמשיך את הקשר עם שירות המבחן. פתיחות זו מהווה התקדמות עבורו, שכן בעבר התקשה לשתף פעולה ולהיחשף. כל אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום.

13. מאחר שנאשם 1 אך החל בטיפול ביחידה להתמכרויות, וטרם הגיע ליציבות ורציפות בטיפול, שירות המבחן המליץ לדחות את הדיון למשך שלושה חודשים, במהלכם ימשיך את הטיפול ביחידה להתמכרויות, וכן בקשר עם שירות המבחן ושירות המבחן. בית המשפט נעתר לבקשה.

14. מתסקיר שירות המבחן המשלים בעניינו של נאשם 1 מיום 7.9.22 עולה, כי במהלך תקופת הדחייה שולב נאשם 1 בטיפול ביחידה להתמכרויות בבית שמש, שם הגיע לפגישות טיפוליות פעם בשבוע, וכן מסר בדיקות לגילוי שרידי סם. משיחה עם צוות היחידה עולה, כי הוא מגיע ומשתתף בטיפול קבוצתי מזה מספר חודשים, ומגיע למפגשים באופן סדיר ורצוף. בנוסף, נאשם 1 לוקח תפקידים בקבוצה ומשתף אודות חייו ומכבד את האחרים. לדברי צוות היחידה ניכר, כי לנאשם 1 מוטיבציה גבוהה להמשיך בשיקום חייו ולהמשיך לשמור על ניקיון מסמים. לאורך התקופה נאשם 1 מסר בדיקות לגילוי שרידי סם והן יצאו נקיות. כמו כן, במהלך התקופה נאשם 1 שמר על קשר רציף עם שירות המבחן ושיתף פעולה באופן מלא.

14. לפיכך, ולאור הקשיים השונים עמם התמודד נאשם 1 ועל מנת לדרבנו להמשיך ולהתמיד בהליך הטיפולי אותו החל, שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה וחצי, במהלכם ימשיך את הטיפול ביחידה, ובהמשך בהתאם למצבו אף ייבחן שילובו בקבוצה ייעודית בשירות המבחן. בנוסף, לאור גילו הצעיר והמוטיבציה הגבוהה שלו להשתלב בחברה באופן מיטבי וכן ההליך הטיפולי בו החל, שירות המבחן סבר כי ענישה של מאסר בפועל בהכרח יהווה גורם מדרדר עבורו ויפגע בתהליך בו החל. על כן הומלץ על הטלת עונש מוחשי של מאסר בעבודות שירות על מנת שנאשם 1 יוכל להמשיך בהליך השיקום אותו החל, וישתלב בשוק התעסוקה באופן מיטבי.



15. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 מיום 10.5.22 עולה, כי מדובר בבן 29 רווק, אשר סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. כיום שוהה בתנאים מגבילים בבית הוריו במבשרת ציון, ועובד כשליח במסעדה בשעות הערב. משפחת מוצאו מונה זוג הורים וארבעה ילדים, כאשר נאשם 2 הוא הבן השלישי בסדר הלידה. נאשם 2 תיאר את הוריו כדמויות משמעותיות ומטיבות בחייו, אשר נתמך כלכלית על ידם לאורך השנים, ותיאר קשרים משפחתיים חמים והדוקים עמם. נאשם 2 אובחן כמתמודד עם הפרעות קשב וריכוז מגיל צעיר, ונטל ריטלין אשר השפיע על יכולותיו ליצור קשרים חברתיים עם חבריו לכיתה.

16. בשנת 2011, לאחר סיום לימודיו התגייס לצבא כלוחם בחטיבת הנח"ל. לאחר כשמונה חודשים עם סיום הטירונות, הוא יצא לחופשה מהצבא. לאחר החופשה לא חזר לשירות, וזיף אישורי מחלה צבאיים, מכיון שלא רצה לחזור לשירות, על רקע רצונות לבלות עם חבריו ולהמשיך בשימוש בסמים. נאשם 2 מסר, כי באותה תקופה הוא החל ליטול סמים מסוג "ניס גאי". לאחר כשישה חודשים הוא נתפס, וריצה עונש מאסר בן ארבעה חודשים בכלא הצבאי, שלאחריו שוחרר מהשירות הצבאי בשנת 2013. לאחר שחרורו, עבד בעבודות שונות, בין היתר, בתחום השיפוצים, גינון, עבודות עפר ובתחום הלוגיסטיקה. בד בבד, זמן קצר לאחר השחרור הוא חזר להשתמש בסמים מסוג קנאביס באופן מסיבי ויומיומי.

17. אשר לשימוש בחומרים משני תודעה- במהלך האבחון עלה, כי נאשם 2 נחשף לאלכוהול בגיל 14, ודיווח על שימוש מזדמן וחברתי במהלך השנים. לסמים מסוג קנאביס נחשף בגיל 17, בתחילה הוא השתמש באופן מזדמן וחברתי אך עם הזמן הפך השימוש למסיבי ויומיומי. לסמים מסוג "ניס גאי" הוא נחשף בגיל 18. נאשם 2 דיווח על שימוש מאסיבי לתקופה בת כחצי שנה גם במהלך שירותו הצבאי, ועד לכניסתו למאסר בכלא צבאי. נאשם 2 דיווח על שימוש בסמים מסוג אקסטזי מגיל 18 לעיתים רחוקות ובנסיבות חברתיות. הוא מסר, כי כיום הוא כלל אינו משתמש בסמים או אלכוהול והתקשה להסביר את הסיבה לשימוש. הוא תיאר, כי בתקופות בהן עשה שימוש מאסיבי בסמים, התקשה לנהל קשרים חברתיים ולתקשר עם סביבתו. הוא הביע מודעות לנזקים הנגרמים לו כתוצאה מהשימוש בסם, וכן תיאר תחושות כעס ואכזבה עצמית, כאשר הוא לא הצליח להציב לעצמו גבול וחזר להשתמש בסמים.

18. אשר להליך הטיפול- בחודש אפריל 2021 השתלב נאשם 2 בטיפול פרטני ביחידה להתמכרויות במבשרת ציון במסגרת צו פיקוח הקשור בהליך הנוכחי. בהמשך, בחודש אוקטובר 2021 השתלב במסגרת טיפול אינטנסיבית לגמילה מסמים ב"מרכז יום" בתלפיות. מדיווחי גורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות במבשרת ציון עלה, כי בתחילה הנאשם שולב בטיפול פרטני ומסר בדיקות לגילוי שרידי סם שנמצאו נקיות. בנוסף, עלה כי נאשם 2 בולט ביכולותיו להעמיק ולבחון את חלקיו המורכבים, וכי הוא עובר הליך טיפולי חיובי בו הוא נפתח ומשתף אודות קשייו. לצד זאת נכונה לו עוד עבודה על דפוסיו. כמו כן, עלה כי נאשם 2 הביע חשש אשר להתנהלותו בעתיד, ללא מסגרות הטיפול הנוכחיות. בהמשך הוא שולב בטיפול קבוצתי ביחידה. הוועדה שהתקיימה בעניינו בחודש ספטמבר 2021 התרשמה, כי נאשם 2 זקוק לטיפול כוללני ואינטנסיבי יותר בתחום ההתמכרויות. על כן, הוא הופנה לטיפול במרכז היום לגמילה מסמים במקביל לטיפול הפרטני ביחידה. נאשם 2 שב והביע חשש אשר להתנהלותו בעתיד ללא מסגרות הטיפול הנוכחיות. נאשם 2 השתלב במרכז היום בתאריך 24.10.21. מדיווח שהתקבל מגורמי הטיפול במרכז היום נמסר, כי הנאשם משתף פעולה באופן



מלא עם ההליך הטיפולי ומגיע באופן קבוע מדי יום למרכז. הוא נרתם להליך הטיפולי, משתף בפתיחות אודות קשייו, וניכר שמתקדם מבחינת השיח הטיפולי והתכנים שמעלה. בנוסף הוא לוקח על עצמו תפקידים שונים בהתנהלות היומיומית. מבדיקות לאיתור שרידי סם שנערכו לו במרכז יום, הוא נמצא נקי מסמים. עוד נמסר, כי הנאשם במחצית הדרך בהליך הטיפולי, וכי קיימים דפוסים נוספים עליהם עליו להמשיך לעבוד.

19. אשר לביצוע העבירות- שירות המבחן התרשם מכך שנאשם 2 מכיר בביצוע העבירות, לצד נטייתו לצמצם ולמזער מחומרת העבירות ומעורבותו בהן. לדבריו, הוא נתן מידע למכר אשר ביקש סיוע בייבוא סמים לארץ. הוא לא קיבל, ולא סוכם שיקבל תמורה על הסיוע, ולכן הוא לא עמד על מורכבות מעשיו בעת ביצועם. נאשם 2 התקשה להתייחס לחומרת מעשיו ולהשפעותיהם, ולא התייחס לעומד ברקע למעשיו. עוד התרשם שירות המבחן מקושי של נאשם 2 לקבל את סמכות החוק, שאינה עונה על צרכיו, או אינה עולה בקנה אחד עם תפיסותיו את המציאות. נאשם 2 גם לא קשר בין ביצוע העבירות, לשימוש בסמים בעבר או לפנייה לתהליך גמילה מסמים.

20. אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום- מחד גיסא, מדובר בצעיר המתמודד עם קשיי קשב וריכוז, אשר להערכת שירות המבחן הקשו עליו לסגל אורח חיים יציב בתחומי חייו השונים ולגבש אישיות יציבה. במקביל לכך ומתוך צרכיו הרגשיים, הוא פיתח התמכרות לחומרים משני תודעה אשר חשפה אותו לחברה שולית. נראה, כי הוריו ערכו מאמצים לתמוך בו כלכלית, אך התקשו להציב עבורו גבולות ברורים, והוא מצדו בחר שלא לשתף בהתנהלותו. נאשם 2 מתאפיין בדימוי עצמי נמוך ובתחושות חסך, העלולים לגרום לו לפעול באופן בעייתי, תוך שימוש בקיצורי דרך, ובדרכים שאינן לגיטימיות, על מנת להשיג רווחים מידיים, המהווים מענה גם לצרכיו הרגשיים. בנוסף שירות המבחן התרשם, כי הוא מחזיק בעמדות מקלות ביחס לחוק בכלל ובתחום הסמים בפרט. עוד יש להתחשב בעברו הפלילי, שימוש התמכרותי בחומרים פסיכו אקטיביים, חזרה על ביצוע עבירות מתחום הסמים, כאשר נראה כי סנקציות עונשיות אשר הוטלו עליו לא היוו גורם מרתיע וממתן עבורו. כמו כן לנאשם 2 קושי בהצבת גבולות פנימיים, ממזעור ביחס למעשיו, ונטייה להתנהלות בעייתית ואף מניפולטיבית ומרמית. כל אלה מהווים גורמי סיכון לעבריינות. מאידך גיסא, נאשם 2 הביע נכונות לערוך שינוי בחייו ולנהל אורח חיים נורמטיבי ויציב. הוא שיתף פעולה במסגרת הטיפול מזה תקופה, ושיתוף פעולה במסגרת אינטנסיבית לגמילה מסמים. אשר על כן, שירות המבחן סבר כי עליו להמשיך במסגרות הטיפול על מנת שיוכל לשמור על ניקיון מסמים גם בעתיד, יפתח מודעות לדפוסיו ויקבל כלים להתנהלות מסתגלת בעתיד. על כן, שירות המבחן המליץ על דחייה בת ארבעה חודשים אשר במהלך שירות המבחן יעקוב אחר המשך שיתוף הפעולה של הנאשם במסגרות הטיפול ובכלל זה שמירה על ניקיון מסמים וייבחנו אפשרויות טיפול נוספות בהתאם לצרכים שיעלו. בית המשפט נעתר לבקשה זו.

21. מתסקיר שירות המבחן המשלים בעניינו של נאשם 2 מיום 6.9.22 עולה, כי הוא שולב בטיפול במרכז היום בתאריך 25.10.21. במהלך תקופת הדחייה הוא סיים את תקופת הטיפול במרכז בתאריך 4.8.22. בדו"ח צוין, כי בזמן שהותו הקפיד לשמור על כללי התנהגות המקום, וכן מסר בדיקות לגילוי שרידי סמים שלוש פעמים בשבוע, אשר נמצאו נקיות מסמים. שירות המבחן התרשם, כי נאשם 2 משתף באופן פעיל בסדנאות השונות. עלה, כי בתחילת הטיפול הוא התקשה לשהות במצבים רגשיים של עצב וכעס, ונטה לברוח על ידי התנהגות מוחצנת. במהלך העבודה הקבוצתית הוא למד לשהות במצבים רגשיים ולהתמודד איתם. בקבוצות הטיפוליות בחן ברצינות ולעומק את נסיבות חייו שהוו גורם סיבתי לשימוש בסמים, וקיבל אחריות מלאה לדפוס השימוש. הוא נעזר בקבוצה הטיפולית בלמידה, ויישם דרכי התמודדות חדשות שיאפשרו לו להתמודד עם עומס רגשי ללא שימוש בחומרים פסיכואקטיביים. עוד עלה, כי נאשם 2



למד לזהות את הסימנים המקדימים של התקפי הזעם עמם התמודד, ולנתח את הסיטואציות שהובילו אותו להתקפים אלה, ולהימנע מהתנהגות שעלולה לפגוע באחר. לדברי הצוות, בדרך ההתמודדות שלו הוא היווה דוגמא עבור שאר חברי הקבוצה. עוד צוין, כי נאשם 2 מילא ברצינות רבה ובהצלחה את תפקיד "מתאם הבית". תפקיד אשר מצריך לקיחת אחריות ודוגמא אישית מבחינת שמירה על כללי המקום עבור מטופלים אחרים. גורמי הטיפול התרשמו, שהנאשם סיים את הטיפול לאחר שחוזה חוויות שיקום מעצימות ורכש כלים על מנת להמשיך את חייו ללא שימוש בסמים. נאשם 2 מסר, כי הטיפול במרכז יום היה משמעותי עבורו והוא הרגיש צער להיפרד מהמסגרת, הצוות הטיפולי ומהמטופלים האחרים.

22. כיום נאשם 2 מטופל ביחידה לטיפול בהתמכרויות במבשרת ציון, במהלך תקופת הטיפול הוא שולב בטיפול פרטני אחת לשבוע עם עו"ס היחידה והטיפול הפרטני מצוי בשלביו הראשוניים. הנאשם הביע חרטה על ביצוע העבירות, ומבין את חומרת מעשיו, הוא הביע נכונות להמשיך טיפול במסגרת היחידה להתמכרויות במבשרת ציון. כמו כן הביע רצון לניהול אורח חיים נורמטיבי ויצרני. לאחר סיום תקופת הטיפול במרכז היום, הנאשם זומן למסור בדיקות לגילוי שרידי סמים אחת לשבוע בשירות המבחן. עד כה הנאשם מסר 3 בדיקות אשר נמצאו נקיות משרידי סמים. עוד במהלך תקופת הדחייה לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים.

23. בשל שיתוף הפעולה של נאשם 2 ובשל הבעת נכונותו לניהול אורח חיים נורמטיבי ויצרני לצד שיקול חומרת העבירות וביצוען מספר חודשים לאחר שחרורו ממאסר, שירות המבחן בא בהמלצה לענישה מוחשית עם גבולות ברורים, אשר ימחישו עבור נאשם 2 את חומרת מעשיו וגבולות החוק, ואף הומלץ להפעיל את המאסר המותנה העומד נגדו בדרך של עבודות שירות. עוד הומלץ להימנע מהטלת מאסר בפועל, על מנת שלא לחשוף אותו לגורמים שוליים לאחר תהליך השיקום שעבר ועוד ממשיך לעבור. בנוסף, הומלץ להטיל עליו צו מבחן למשך שנה על מנת לעקוב אחר שיתוף הפעולה שלו בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות במבשרת ציון, וכן על ענישה מותנית כגורם הרתעה נוסף עבורו.

24. בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 8.12.22 נמצא נאשם 2 מתאים לבצע עבודות שירות.

ראיות לעונש

24. בא כוח המאשימה הגישה כראיות לעונש גיליון רישום פלילי בעניינו של נאשם 2 (ת/1) ומאסר מותנה התלוי ועומד כנגדו (ת/2).

25. ב"כ נאשם 2 העיד לעונש שני עדי אופי, מר יוסי אוד ומר בובי פניריך, שמסרו דברים כדלהלן:

א. מר יוסי אוד מסר, כי הוא מכיר את נאשם 2 מילדות כחבר של הוריו. לדבריו, כאשר התברר שנאשם 2 ביצע את המעשים המיוחסים לו בתיק זה, הם היו בהלם, מכיוון שמעשים אלה אינם הולמים את המשפחה בה גדל ואת נאשם 2 עצמו. לדבריו, מאז שנאשם 2 החל בטיפול חל שינוי גדול בתפיסת עולמו בהבנה ובהפנמת מעשיו. הוא הביע חרטה על



מעשיו, וכעת בניגוד לפעם הקודמת, בעקבות ההליך שעובר עם המטפלים, קיים שינוי עצום, ואף ייצא ממנו אדם טוב יותר. הוא ציין, כי נאשם 2 לא יזם את המעשים ויש לו נטייה להיסחף אחר אנשים אחרים. עוד ציין, כי נאשם 2 אמר לו שהוא שמח שנתפס, מאחר שבעקבות זאת, אולי יהיה אדם טוב יותר, ודבריו אלה מלמדים שהשיקום שעובר נאשם 2 הוא משמעותי ומצליח וצריך לתת לו הזדמנות להמשיך בכך.

ב. מר בובי פנירץ העיד, כי הוא מכיר את נאשם 2 מאז שהיה ילד קטן, והיה היפראקטיבי שקשה להחזיקו במסגרת. העד הדגיש, שכאשר ביצע עבירות של סחר בסמים לפני כמה שנים, הוא לא עבר הליך של שיקום, ולכן לאחר שהשתחרר עבר שוב את עבירות הסמים המיוחסות לו בהליך דנן. לעומת זאת, כיום הוא עובר הליך שיקום והוא השתנה בעקבות כך. כעת נאשם 2 מבין את חומרת מעשיו, והוא נקי מסמים.

26. עוד הגיש ב"כ נאשם 2 מסמך עדות אופי של הגב' דנה ארליך (נ/1).

טיועוני הצדדים לעונש

27. ב"כ המאשימה טענה, כי הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשעו הנאשמים, הן בריאות הציבור והצורך להגן עליה. בעניין זה הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון, המציין את הנזקים הנרחבים הנגרמים לחברה כתוצאה משימוש בסמים, המחייבים מלחמה בהפצת הסם, ועל כן יש לתת משקל ממשי לשיקולי גמול והרתעה אל מול השיקולים האישיים.

28. ב"כ המאשימה טענה ביחס לנאשם 1, אשר לנסיבות ביצוע העבירות ביחס לאישום הראשון, שהוא היה הדומיננטי, מאחר שהוא זה אשר הזמין את החבילה מהולנד, הוא כתב את הפרטיו של גל ללא ידיעתו והסכמתו, לאחר שקיבלם מנאשם 2. הוא זה אשר שלח את עותק תעודת המשלוח לאורן, סיפק את כרטיס הסיים לאורן, וזאת כדי להסוות את זהותם של הנאשמים. בנוסף, הוא זה אשר מסר לנהג השליחויות הנחיות לאיסוף החבילה, וקיבל אותה בסופו של דבר. כמו כן, הנאשמים העבירו את הסם כשמן מנועים, דבר המלמד על תחכום הייבוא. בנוסף, מדובר בכמות גדולה של סם מסוג MDMA בנפח של 8,400 מ"ל, סם במדרג חומרה גבוה שפוטנציאל הנזק ממנו הוא עצום.

29. אשר לנסיבות ביצוע העבירות ביחס לאישום השני, מדובר בהחזקת כמות סמים גדולה 14.73 גרם קנביס וחשיש בכמות של 40.94 גרם, ובנוסף נאשם 1 החזיק בכלים המשמשים לצריכת הסם, כאשר התגורר בבית תינוק, ויש לכך משמעות בשל הסיכון לבליעת הסמים העלולים לגרום למוות.

30. ב"כ המאשימה טענה ביחס לנאשם 2, אשר לנסיבות ביצוע העבירות באישום הראשון, שמדובר במסייע ברף הגבוה, מכיוון שנטל חלק פעיל בייבוא הסם. נאשם 2 קשר קשר עם נאשם 1 ואורן לייבא את הסם, הוא מסר לאורן את פרטיו של גל. הוא בדק את מספר המעקב של החבילה, והיה אחראי לאסוף אותה. הוא הודיע לאורן על כך שהחבילה בארץ, וכן תפקידו היה למסור פרטים לאורן על מיקום החבילה, על מנת שיוכל לכוון את השליח למסירת החבילה. כאמור, מדובר בכמות עצומה של סם, כאשר פוטנציאל הנזק ממנו הוא גדול מאוד.



31. לכל אלה יש לצרף את עבירת התחזות לאדם אחר, המיוחסת לנאשמים.

32. אשר למעורבים האחרים בפרשה, הפנתה ב"כ המאשימה לעונש שנגזר על אורן, בגדרי ת"פ (ת"א) 53090-10-19 מדינת ישראל נ' אורן כהן, שם השית כב' השופט ב' שגיא, על אף ההליך השיקומי המוצלח שעבר אורן במשך שנתיים בקהילה טיפולית סגורה, 28 חודשי מאסר, בקובעו שיש לתת משקל לעקרונות ההלימה וההרתעה, תוך איזון אינטרס השיקום. לפיכך, קיבל את המלצת שירות המבחן באופן חלקי, עת גזר עונש של מאסר בפועל החורג מגדרי מתחם העונש ההולם, אך לא קיבל את המלצת שירות המבחן להטיל על אורן ענישה שיקומית טיפולית, על אף התסקירים החיוביים וההליך השיקומי המוצלח שעבר.

33. ב"כ המאשימה עתרה ביחס לנאשם 1 למתחם עונש הולם הנע בין 52 ל-85 חודשי מאסר בפועל בדומה למתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו של אורן. ביחס לנאשם 2 עתרה למתחם עונש הולם הנע בין 26 ל-42 חודשי מאסר בפועל, והפנתה לפסיקה לתמיכה בטיעוניה.

34. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות ביחס לנאשם 1- טענה ב"כ המאשימה, כי הנאשם נמצא בשלב ההתחלתי בהליך הטיפולי, ועל כן, אין בעניינו נסיבות המצדיקות לחרוג ממתחם העונש שכן הדבר יעשה רק במקרים חריגים. במקרה זה יש להתחשב בשיקולי שיקום בתוך המתחם, כך שיש למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם, ולהשית עליו עונש של 60 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס.

35. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ביחס לנאשם 2- טענה ב"כ המאשימה, כי אמנם הנאשם הודה ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן היה משמעותי יותר מזה של נאשם 1, אולם ההליך הטיפולי אותו עבר פחות משמעותי מזה שעבר אורן. לנאשם יש הרשעות קודמות בעבירות ייבוא סמים ומאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו. מתסקיר שירות המבחן הראשון בעניינו עולה, כי הנאשם נדון למאסר בעבירות ייבוא סם בעבר ולאחר שחרורו הוא שולב בטיפול פרטני ביחידה להתמכרויות, ועל אף אותו טיפול הוא חזר וביצע את העבירות בתיק זה. מכאן שהטיפול אותו עבר לא צלח. עוד ציינה, כי מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם עבר טיפול במרכז יום למשך כ-7 חודשים, הוא מצמצם מאחריותו, ועלול לפעול באופן בעייתי, תוך שימוש בקיצורי דרך, וזאת על מנת להשיג רווחים מידיים. עוד מסר שירות המבחן, כי סנקציות אשר הוטלו עליו לא היוו גורם מרתיע עבורו, והוא מתקשה בהצבת גבולות פנימיים, וממזער את חלקו במעשה. מהתסקיר המשלים עולה, כי נאשם 2 סיים את ההליך הטיפולי במרכז יום, שנמשכה עשרה חודשים, אולם לדברי ב"כ המאשימה הליך זה אינו מצדיק סטייה מן המתחם, אלא נתון זה ישוקלל בתוך המתחם במסגרת העונש הכולל. מכאן, לדידה יש למקם את עונשו של נאשם 2 בתחתית המתחם, ולהשית עליו עונש של 26 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, עתרה להכריז על הנאשמים סוחרים סמים וביחס לנאשם 2 עתרה לחלט את מכשיר הטלפון הנייד ולהורות על השמדת סמים.

36. מנגד, טען ב"כ נאשם 1 שמרשו עבר הליך טיפולי ארוך במשך כשנה וחצי, בניגוד לדברי ב"כ המאשימה, שכן הוא החל את הטיפול בקהילה הטיפולית "רטורנו", ולאחר שסיים את הטיפול בהצלחה, עבר להוסטל שליד הקהילה, שם שהה במשך שלושה חודשים עד סיום הטיפול. בהמשך עבר ליחידה לטיפול בהתמכרויות למשך חצי שנה, ולאחר מכן עבר טיפול פרטני, כאשר כיום נמצא בשלב האחרון של הטיפול. ב"כ הנאשם לא חלק על תפקידו המרכזי



של נאשם 1 באישום 1, אולם לדבריו אין מדובר בפעולות אשר בלעדיהן הסם לא היה מגיע לארץ. לדידו, מתחם העונש ההולם נסיבות אלה, נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל ביחס לאישום הראשון. אשר לאישום 2 טען, מתחם העונש ההולם מתחיל במאסר מותנה. אשר לגזר הדין שהוטל על אורן, טען כי זה הסתבך עם החוק, ועבר את העבירה בתיק "הירושלמי", עת ששוחרר מהתיק ה"תל אביבי", מכאן, שמדובר בנאשם אשר לא נרתע מההליך הפלילי שננקט נגדו. בנוסף טען, כי נאשם 1 עבר הליך שיקומי זהה להליך השיקומי אותו עבר אורן. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות- נאשם 1 מפרנס את הבית, נולד לו ילד נוסף, הוא שיקם את הזוגיות והוא מצליח לתפקד לבד. הוא הרים את עצמו מאשפתות וריפא את חייו בדרך קשה. על כן, עתר להשית על הנאשם עונש מאסר שלא יעלה על שנה.

37. ב"כ נאשם 2 טען ביחס לנסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לנאשם 2, כי חלקו מסתכם בכך שהוא היה אמון על העברת פרטים מזהים של האדם על שמו תירשם החבילה, והחלק השני של תפקידו היה בכך שאמון על מעקב הגעת החבילה לארץ. לדידו, נאשם 2 הוא בגדר מסייע ברמה הנמוכה ביותר, מכיוון שהוא אף נמנע מאיסוף החבילה. אין במעשיו תחכום או הכנה מוקדמת, אלא נאשם 2 רק מסר שם של אדם.

38. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נטען כי הוא לקח אחריות, הפנים את מעשיו הביע חרטה וחסך בזמן שיפוטי יקר. אמנם, לנאשם 2 הרשעות קודמות בעבירת החזקת סם במהלך שירותו הצבאי, עבירת אלימות משנת 2015 ועבירת יבוא סמים רלוונטית לעניינו משנת 2019 בגינה הושת עליו עונש של שנת מאסר ושלושה חודשי מאסר מותנה שהוא בר הפעלה (ת/1), אולם נאשם 2 לא עבר הליך טיפולי שיקומי, אלא רק קיבל הפחתת שליש בוועדת שחרורים ביחידה לשיקום האסיר, והליך הטיפול הופסק בשל מגפת הקורונה. כך שהוא לא היה בהליך שיקומי של ממש, לא היה פיקוח ובמעקב כלשהו של שירות המבחן. בניגוד לתיק הקודם, בתיק דנן הטיפול נמשך כבר שנה ותשעה חודשים. בנוסף, לנאשם מארג משפחתי תומך ונורמטיבי, הוא עובד, משתכר למחייתו, ולא נפתחו כנגדו תיקים פליליים נוספים. בשל העובדה, כי הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות ביקש בא כוחו כי לכל היותר יושתו עליו 11 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו (חודשיים) והיתרה תרוצה בעבודות שירות.

39. נאשם 1 בדבריו האחרונים מסר, כי הוא כעת נמצא במקום שונה מזה שהיה בו בעת ביצוע העבירות. כיום הוא אב לשני ילדים, עובד בקביעות, מנהל אורח חיים נורמטיבי הכולל עבודה וילדים. כרגע אשתו אינה עובדת והוא המפרנס היחיד. הוא לוקח אחריות על המעשים שנעשו, נמצא בטיפול פעמיים בשבוע בשיחה פרטנית עם עו"ס, וסיים באמירת תודה לבית המשפט על ההזדמנות שניתנה לו.

40. נאשם 2 בדבריו האחרונים היה נרגש והתקשה לדבר, אך הצליח להודות על ההתקדמות והשינוי שעבר. הוא הודה לבית המשפט על כך שנתן לו הזדמנות נוספת להיכנס להליך שיקומי מאוד משמעותי אשר במהלכו הוא הבין את התנהגותו הבעייתית, ובעקבות ההליך זה התעצם הדימוי העצמי שלו. הוא הודה גם למשפחתו ולחברים של הוריו שליוו אותו ועדיין מלווים אותו בהליך זה.

דין והכרעה



41. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

42. עבירות הסמים בכללותן פוגעות בערכים של הגנה על בריאות הציבור, על ביטחוננו ועל שלומנו הפיזי והנפשי מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים. הפסיקה אף מדגישה את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות של סחר בסמים, בין היתר, בשל הפיתוי לעשיית רווחים קלים מביצוען.

43. רבות נאמר על חומרתן של עבירות הסמים, בהן נדחות הנסיבות האישיות מפני האינטרס הציבורי, וכי על בית המשפט להילחם בתופעה הקשה של נגע הסמים, ולהרתיע את היחיד והרבים מפני עבירות אלה, כך למשל בע"פ 1987/15 דרורי נ' מדינת ישראל (17.8.15): "על חומרתן של עבירות סחר והפצה של סמים מסוכנים ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה עמד בית משפט זה לא אחת, תוך הדגשה שבעבירות אלה יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים".

44. כך גם הדברים שנאמרו מפי בית המשפט העליון בע"פ 4522/18 מדינת ישראל נגד אסאבן (1.11.18) בהתייחסו לעבירות סחר בסמים לחומרתן ולנזקיהן, יפים לעניינינו הגם שבמקרה דנן מדובר בעבירת יבוא סם מסוכן: "בית משפט זה עמד פעמים רבות על חומרתן של עבירות הסמים, ובפרט עבירת הסחר בסמים. חומרה זו נובעת, בין היתר, מנזקיהם הקשים של הסמים - במיוחד כך לגבי סמים המוגדרים 'קשים' - הן למשתמשים, הן לסביבתם (ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ [פורסם בנבו] (15.2.2016) (להלן: עניין שץ); ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' גומז-קרדוסו, פ"ד נא(3) 769 (1997)). לפיכך נפסק לא אחת כי עבירות אלו מחייבות מענה החלטי על דרך של ענישה מחמירה ומרתיעה (ראו ע"פ 8988/16 בן סימון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (8.3.2017); ע"פ 5953/13 מדינת ישראל נ' דויד, [פורסם בנבו] פסקה 17 (6.7.2014) (להלן: עניין דויד)). כבר צוין כי הענישה בעבירות סמים מאופיינת בשונות רבה, נוכח "האינדיבידואליות בענישה והייחודיות של המקרים השונים" (ע"פ 3931/13 באום נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (10.6.2014) (להלן: עניין באום)) במסגרת זו יש ליחס משקל גם לסוג הסם ולכמותו".

45. הענישה הנוהגת ביחס לעבירות בגין הורשעו הנאשמים, משתנה ממקרה למקרה והיא תלויה בסוג הסם, בכמות שיובאה, בגובה התמורה שהתקבלה בעדו, מחלקו של הנאשם במסכת העבריינית הכוללת, בהישנות המקרים ובנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן:

א. בע"פ 2038/21 אלזס נ' מ"י (11.5.22), נדון עניינו של מי שהורשע בעבירה של יבוא סם מסוכן, בכך ששלח את חברו להביא מברלין מזוודה, ורק סמוך לפני הטיסה חזרה ארצה התעורר בו החשד שמדובר בסמים. בפועל הכילה המזוודה כ-13 אלף טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA, וכן אבקת סם במשקל כולל של כ-1.3 ק"ג. בית המשפט



המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-42 חודשי מאסר, וחרג ממתחם זה מטעמי שיקום, והשית עליו 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בבית המשפט העליון קיבל את הערעור על חומרת העונש, ובהסכמת הצדדים, הועמד עונשו על 11 חודשי מאסר בפועל.

ב. בע"פ 4838/20 אברמסון נ' מ"י (15.8.21), נדון עניינה של מי שהורשעה בעבירות של קשירת קשר, ייבוא סמים, החזקה וניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ושימוש במסמך מזויף בכך שקשרה עם אחרים לייבא סמים מהולנד לישראל, תוך שסוכם כי הסמים ישלחו אל המערערת בדואר. לצורך שליחת 3 חבילות המכילות סם עשתה שימוש בשם בדוי ובטלפון מבצעי, וכן לצורך איסוף החבילות מהדואר עשתה שימוש בתעודת זהות מזויפת עם השם הבדוי. שלוש החבילות הכילו בסך הכל 3,018 טבליות MDMA, 302.22 ג' MDMA ו-98.33 ג' MDMA. בדירה בה התגוררה נמצאו סמים נוספים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-60 חודשי מאסר. על המערערת הושת עונש של 24 חודשי מאסר. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ג. בע"פ 1159/20 בוירסקי נ' מ"י (18.5.20), נדון עניינו של מי שהורשע על פי הודאתו בעבירה של ייבוא סם מסוכן. הנאשם שב לישראל מצרפת והביא עמו מזוודה ובה סם מסוג MDMA במשקל של 7.2 ק"ג וסם מסוג קוקאין במשקל של 1.01 ק"ג. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 4.5 ל-7.5 שנות מאסר בפועל. בית המשפט חרג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, לאחר שהנאשם סיים בהצלחה טיפול גמילה מסמים במסגרת קהילה טיפולית, והשית עליו 28 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור, לאחר שהמערער לא עמד עליו, בהמלצת בית המשפט.

ד. בע"פ 1901/19 שמעון אסולין נ' מ"י (31.5.20), נדון עניינו של מי שהורשע בביצוע עבירות של ייבוא סם מסוכן, קשירת קשר לביצוע פשע, והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שהוא ואחר קשרו קשר לייבא סם מסוכן מסוג MDMA מגרמניה באמצעות דואר ישראל. המערער הזמין באמצעות פרטי הזהות של האחר חבילה המכילה כ-10 ק"ג של טבליות, ואסף את החבילה באמצעות תעודת זהות של האחר מסניף הדואר. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים, כי המדינה תעתור לעונש מאסר בפועל של 60 חודשים בעוד שהנאשם יטען לעונש באופן חופשי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 54 ל-90 חודשי מאסר בפועל, והטיל על המערער, נעדר עבר פלילי, 54 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים וקנס בסך 10,000 ₪. הערעור על חומרת העונש נדחה, בשים לב לחומרת המעשים.

ה. בע"פ 6886/17 מרסל נ' מ"י (24.4.18), נדון עניינו של מי שהורשע בעבירות של ייבוא סם מסוכן וקשירת קשר. הנאשם ייבא לישראל במזוודה סם מסוג קוקאין במשקל של 3 ק"ג. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל-7 שנות מאסר, והשית עליו 56 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור תוך שהתייחס לחומרת העבירות שתכליתן החדרת סמים קשים לישראל במשקל גדול.

ו. בת"פ (מחוזי ירושלים) 37958-02-19 מ"י נ' וינברג (11.2.21), נדון עניינו של מי שהורשע בעבירה של ייבוא סם מסוכן, בכך שקשר קשר עם אחרים, נסע לאודסה וקיבל שם סם מסוכן מסוג MDMA במשקל נטו של כ-5 ק"ג והעביר אותו לישראל בתוך מזוודה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-40 חודשי מאסר, וחרג



מהמתחם מטעמי שיקום, לאחר שהנאשם שהיה בן 20, שהה במשך חודשיים במעצר, שוחרר לטיפול בקהילה סגורה במשך כשנה, עבר טיפול בהוסטל ובהמשך בדירת קלט, השלים את לימודיו ועבד באופן סדיר. בית המשפט השית עליו עונש של 6 חודשי מאסר מותנה, של"צ בהיקף נרחב וצו מבחן.

ז. בת"פ 17157-12-17 מ"י נ' אורן (11.9.19) נאשם 1 הורשע בשתי עבירות של ייבוא סם מסוכן בכך שפנה לנאשמת 3 והציע לה לטוס אל נאשם 2 שנמצא באמסטרדם ולהביא לישראל מזוודה המכילה סם מסוכן מסוג MDMA, סייע לנאשמת 3 ברכישת כרטיסי טיסה ובהמרת מטבע זר, וכן תשלום בסך 15,000 ₪ עבורה וארנק המכיל סכום לא ידוע של כסף עבור נאשם 2. ייבא נאשם 1 בסיועם של נאשמים 2-3 כמות של מעל 10 ק"ג סם מסוכן. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 4.5 ל-7 שנות מאסר וגזר על נאשם 1 42 חודשי מאסר, בחריגה מהמתחם מטעמי שיקום.

ח. בת"פ 11608-07-16 מ"י נ' היימפלד (6.1.19), נדון עניינו של מי שהורשע בסיוע לייבוא סם מסוכן מסוג MDMA. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-42 חודשי מאסר בפועל, וחרג לקולה מהמתחם, לאור הליך שיקום יוצא דופן שעבר הנאשם, וגזר עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

ט. בת"פ 58966-01-18 מ"י נ' צציק (22.11.18), נדון עניינו של מי שהורשע בעבירת ייבוא סם מסוכן- בלדר שהביא עמו לישראל מזוודה המכילה כ-30 אלף טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA, במשקל של כ-9 ק"ג. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 54 ל-90 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, צעיר, נעדר עבר פלילי, נגזרו 54 חודשי מאסר.

י. בת"פ 5775-02-18 מ"י נ' אלי תורג'מן (1.11.18), נדון עניינו של מי שהורשע בעבירות של סיוע לייבוא סם מסוכן, החזקת סם מסוכן וזיוף מסמך בנסיבות מחמירות. הנאשם סייע לאחר להזמין, תחת שם מזויף ולכתובת בעיר דימונה, חבילה ובה הוטמנו 8,363 כדורי סם מסוכן מסוג MDMA. כשהגיעה החבילה לסניף הדואר, ביקש הנאשם מנהג מונית לאסוף את החבילה מהדואר תחת יפוי כוח מזויף, ותמורת תשלום. נהג המונית אסף את החבילה והעביר אותה לנאשם. בית המשפט קבע כי מעשי הנאשם היו מתוכננים, וחלקו בעבירות, על אף שתרם תרומה של ממש להוצאתן לפועל, אינו העיקרי וקבע מתחם עונש הולם הנע בין 2.5 ל-5 שנות מאסר בפועל. הנאשם, בעל עבר פלילי והושת עליו עונש של 36 חודשי מאסר בפועל.

יא. בת"פ 28005-09-17 מדינת ישראל נ' גושקביץ (26.4.18), נדון עניינם של מי שהורשעו בייבוא סם מסוכן ובקשירת קשר לפשע. הנאשמים נכנסו לארץ עם מארז של בקבוקי יין אשר הכיל סם מסוג MDMA נזלי, כאשר כל אחד מהם נשא כמות השווה ל-2.125 ק"ג. מתחם העונש ההולם שנקבע לנאשם 1, אשר היה דומיננטי יותר, נע בין 36 ועד ל-60 חודשי מאסר, ולנאשם 2 נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר. הנאשמים נעדרו עבר פלילי. נאשם 1 נדון ל-42 חודשי מאסר בפועל, ונאשם 2 נדון ל-30 חודשי מאסר.

יב. בת"פ 55287-02-17 מ"י נ' אזולאי (16.1.18), נדון עניינו של מי שהורשע בעבירת קשירת קשר לפשע וייבוא סם מסוכן, בכך שנשלח על ידי אחרים לרומניה, וחזר לישראל עם מזוודה ובה כ-3 ק"ג סם מסוג MDMA. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי מינורי ונסיבות חיים מורכבות, אשר



שיתף פעולה עם המשטרה באופן שאפשר הגשת כתב אישום נגד מפעילו, הושתו 36 חודשי מאסר בפועל.

נאשם 1

46. אשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ביחס לנאשם 1- שקלתי את התכנון שקדם לביצוע העבירות יחד עם השותפים הנוספים בגדרה של תכנית עבודה מפורטת, תוך חלוקת תפקידים ברורה בין המעורבים השונים. נאשם 1 הוא מעורב מרכזי והיוזם. מעשיו של נאשם 1 בוצעו בתחכום, הוא עסק בכל הסידורים הלוגיסטיים הקשורים בהבאת הסם, והוא זה אשר קיבל את חבילת הסמים. נאשם 1 הזמין את החבילה מהולנד, כתב את הפרטים של גל על החבילה ללא ידיעתו והסכמתו, לאחר שקיבל את הפרטים מנאשם 2, הוא שלח עותק מתעודת המשלוח לאורן, כמו כן סיפק לאורן כרטיס סים לטלפון, אשר ישמש אותו ליצירת קשר עם גורמים שונים בקשר לחבילה, וכדי להסוות את זהות הנאשמים. בנוסף, על החבילה נרשם בכזב, כי היא מכילה שני ג'ריקנים של שמן מנוע. עוד, רכש כרטיס אשראי נטען והעביר את פרטי הכרטיס לאורן על מנת שישלם עבור שחרור החבילה מהמכס. כמו כן, מסר לנהג השליחויות הנחיות, מהיכן לאסוף את החבילה, ואף קיבל אותה ממנו לבסוף. החבילה הכילה סם מסוג MDMA שזהו סוג סמים שפגיעתו קשה, בכמות של 8,400 מ"ל, שהיא כמות משמעותית. יש להניח שהנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הוא רב לנוכח סוג הסם כמותו ושווי. הנזק מתבטא בפגיעה ביחיד ובחברה מהפצת הסם למספר גדול של משתמשים ומההשלכות הבריאותיות והכלכליות הכרוכות בכך, כתוצאה מהתמכרות לסמים, והצורך לממן. נזק נוסף הוא המעמסה הכלכלית המוטלת על החברה לשם שיקומם של המתמכרים לסם. לא זו אף זו, על פי האישום השני המיוחס לנאשם 1, הוא החזיק בדירתו סם מסוכן מסוג קנביס במשקל 14.73 גרם וכן החזיק סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 40.94 גרם, ובנוסף החזיק כלים המשמשים לצריכת הסם- עשרות בקבוקונים ריקים, שקיות חלוקה ו-1973 בולים. עבירות אלה המיוחסות לו מאפיינות הפצה של סמים בניסיון להשיג רווח כלכלי.

47. מצאתי כי במקרה שלפני, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לשני האישומים, וזאת מאחר שמדובר במסכת עבריינית אחת, והאירועים עוסקים בעבירות סמים שבוצעו בסמיכות ובאותו פרק זמן, בנסיבות דומות, מאותו רקע ומתוך אותו מניע כאשר האינטרס החברתי המוגן הוא זהה, וזאת בהתאם למבחן הקשר הענייני ההדוק שנקבע בפסיקה. בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם מביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר בריבוי מעשים ובריבוי עבירות.

48. בהינתן הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, וכן בהינתן הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, וחלקו של נאשם 1 בביצועה ובהתחשב בכך שהוא הדומיננטי והיוזם, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 52 לבין 85 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

נאשם 2

49. אשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ביחס לנאשם 2- שקלתי את התכנון שקדם לביצוע העבירה, שהרי גם כאשר מדובר בסיוע נדרש תיאום עם השותפים האחרים למעשה הייבוא. נאשם 2 נטל חלק פעיל בייבוא הסם- הוא קשר קשר עם נאשם 1 ואורן לייבא את הסם, היה אמון על העברת פרטים מזהים של אדם עליו תירשם החבילה ועל איסוף החבילה. הוא מסר לאורן פרטים של גל ללא ידיעתו או הסכמתו על מנת שנאשם 1 ירשום פרטים אלו על החבילה, כדי להציג מצג שווא לפיו החבילה הוזמנה על ידי גל. הוא הודיע לאורן כי החבילה נמצאת בארץ וכן הודיע לו



שהוא לא יאסוף את החבילה, ומסר לאורן פרטים על מיקום החבילה על מנת שאורן יוכל לכוון את השליח. כאמור, סם מסוג MDMA שזהו סוג סמים שפגיעתו קשה, בכמות של 8,400 מ"ל, שהיא כמות משמעותית. יש להניח שהנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הוא רב לנוכח סוג הסם כמותו ושווי. מנגד, התחשבתי בכך שמדובר בעבירת סיוע לייבוא סמים, כאשר בהתאם להוראת סעיף 31 לחוק העונשין עונשו של המסייע הוא מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי.

50. בהינתן הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, וכן בהינתן הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, וחלקו של נאשם 2 בביצועה ובהתחשב בכך שהוא מסייע, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים

נאשם 1

51. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ביחס לנאשם 1, נתתי דעתי לכך שמדובר בצעיר כבן 25 נשוי ואב לשני ילדים קטנים, שהודה וחסך זמן שיפוטי יקר, ונעדר הרשעות קודמות. זאת ועוד, הבדיקות שמסר נמצאו נקיות משרידי סם. בנוסף, שקלתי את העובדה כי נאשם 1 שהה במעצר ממש למשך למעלה מחמישה חודשים, לאחר מכן בקהילה סגורה למשך כשנה, ובהמשך במעצר בית כאשר יצא רק לצורך עבודה. בסופו של דבר שהה תחת תנאים מגבילים למשך תקופה ממושכת מאוד. כמו כן, שקלתי את נסיבות חייו הלא פשוטות של נאשם 1, אשר התמודד עם הליך גירושין של הוריו, היה חשוף לסביבה עבריינית בגיל צעיר מאוד בשל חוויות הזנחה וכישלון, והחל להשתמש בסמים מסוגים שונים מגיל 14. מבחינה שיקומית, נאשם 1 השתלב בטיפול במסגרת הקהילה "רטורנו", לאחר מכן שולב בהוסטל בבית שמש להמשך טיפול וכיום הוא משולב בקבוצה ביחידה להתמכרויות, ומשתף פעולה עם שירות המבחן מזה מספר חודשים. נאשם 1 עבר הליך שיקום ממושך ועמד בהצלחה בכל שלביו. עוד יצוין, כאמור, כי שירות המבחן המליץ להשית עליו צו מבחן למשך שנה וחצי, וכן מאסר שירוצה בעבודות שירות, על מנת שיוכל להמשיך בהליך השיקום אותו החל, וכי ענישה של מאסר בפועל תפגע בהליך זה.

נאשם 2

52. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ביחס לנאשם 2- נתתי דעתי לכך שמדובר בצעיר כבן 30 רווק, שהודה וחסך זמן שיפוטי יקר. זאת ועוד, אין כל אינדיקציה לכך שהנאשם צורך סמים, והבדיקות שמסר נמצאו נקיות משרידי סם. בנוסף, שקלתי את העובדה כי הנאשם שהה במעצר ממש במשך חודשיים, ולאחר מכן שהה במעצר באיזוק אלקטרוני לתקופה ממושכת, ובהמשך שהה במעצר בית כאשר יצא למרכז יום, ולאחר מכן התאפשרה יציאתו לעבודה. החל מיום 28.2.22 שהה במעצר בית לילי אשר בוטל ביום 12.9.22. כמו כן, שקלתי כי לנאשם משפחה נורמטיבית התומכת בו וכן את עדויות האופי המלמדות על משפחת מוצאו של נאשם 2 ועל השינוי אותו עבר בעקבות ההליך. מדובר במי שהחל להשתמש בסמים במהלך השירות הצבאי ולאחריו באופן מסיבי ויומיומי. מבחינה שיקומית, הנאשם

עמוד 16



השתלב בטיפול פרטני ביחידה להתמכרויות, לאחר מכן השתלב במסגרת טיפול אינטנסיבית לגמילה מסמים במרכז יום ומשתף פעולה באופן מלא. הוא סיים טיפול לאחר שחוזה חוויות שיקום מעצימות, ורכש כלים להמשיך את חייו ללא שימוש בסמים. כיום הנאשם מטופל ביחידה לטיפול בהתמכרויות, והטיפול מצוי בשלביו הראשונים. במהלך תקופת הדחייה לא נפתחו נגדו תיקים פליליים נוספים. עוד יצוין, כאמור, כי שירות המבחן המליץ להימנע ממאסר בפועל, על מנת שלא לחשוף אותו לגורמים שוליים לאחר הליך השיקום שעבר, ולהשית עליו עונש בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות, צו מבחן ומאסר מותנה.

53. לחומרה שקלתי, כי נאשם 2 צמצם ומזער מחומרת העבירות ומעורבותו בהן, לדבריו הוא מסר מידע למכר, אשר ביקש סיוע בייבוא סמים לארץ. הוא לא קיבל תמורה ולא סוכם שיקבל תמורה על הסיוע, כמו כן הוא התקשה להתייחס לחומרת מעשיו ולהשפעות העבירות. עוד שקלתי, כי לנאשם 2 עבר פלילי בעבירות הרלוונטיות לענייננו, בשנת 2013 הוא הורשע בבית דין צבאי בעבירת החזקה או שימוש בסמים לצריכה עצמית והושת עליו מאסר בפועל לתקופה של 60 ימים. בשנת 2015 הוא הורשע בעבירת תקיפה ובשנת 2019 הוא הורשע בעבירת יצוא או יבוא של סם מסוכן, והושת עליו 12 חודשי מאסר וכן מאסר מותנה למשך 3 חודשים, שהוא בר הפעלה בעקבות התיק דנן. מכאן שההליך הפלילי תקופת המאסר אותה ריצה ומאסר מותנה לא הרתיעוהו, טרם שעבר הליך טיפולי שיקומי.

אחידות הענישה

54. שיקול משמעותי לענישה במקרה דנן נוגע לעקרון האחידות בענישה. כפי שקבע כב' השופט י' דנציגר בע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל (20.9.15) עקרון האחידות בענישה הינו עקרון יסוד במשפט הפלילי: "עקרון זה מורה כי יש להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות במהותן, בנסיבות דומות, ושהינם בעלי נסיבות אישיות דומות. כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים בגדרה של אותה פרשה, עקרון זה מקבל משנה תוקף. במצב דברים זה מצדד עקרון אחידות הענישה בהטלת עונשים דומים על מי שביצעו מעשים דומים וכן בשמירה על יחס של שקילות בין מבצעייהם של מעשים הנבדלים זה מזה במנינם, חומרתם או בנסיבותיו האישיות של המבצע".

55. במקרה הנוכחי יש לתת את הדעת לכך שבין נאשם 1 לאורן הנאשם בת"פ 53090-10-19 קיים דמיון בכל הקשור לסוגיית השיקום, ועיון בשני כתבי האישום בהם הודו הנאשמים, מעלה שחלקם של נאשם 1 ואורן בביצוע העבירה דומה כמבצעים בצוותא, ועל כן קבעתי מתחם עונש הולם זהה לשניהם.

56. אורן עבר הליך שיקום משמעותי עמוק ואפקטיבי במשך 20 חודשים כאשר נאשם 1 עבר הליך שיקומי דומה שהחל ב-8.4.22 בקהילת "רטורנו". מכיוון שיש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום בשני המקרים הנדונים, ראוי לקבוע כי החריגה תהא משמעותית יותר בעניינו של נאשם 1 בשים לב לכך שאורן ביצע את העבירה בה אנו עוסקים שעה שהיה תלוי ועומד כנגדו הליך, כאמור, בבית משפט המחוזי בתל אביב והמתין לגזר דינו. בנוסף, בתיק זה הורשע אורן בעבירת נוספת וחמורה שרק בגינה נקבע עונש מתאים של 25 חודשי מאסר בפועל, שלא הוטל בסופו של דבר בשל חריגה ממתחם העונש ההולם. אומנם גם נאשם 1 הורשע באישום נוסף, אך מדובר בהחזקת סמים בכמות ובמדרג חומרה נמוך בהרבה מזה שיוחס לאורן בת"פ 53090-10-19, וכאמור, הוא נעדר עבר פלילי.



חריגה ממתחם העונש ההולם

57. המחוקק קבע בסעיף 40 ד' לחוק העונשין, כי גם במקרה בו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם הם בעלי חומרה יתירה, אם הנאשם השתקם, או שיש סיכוי של ממש שישתקם, בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, יכול בית המשפט לקבוע, כי העונש שיוטל עליו יחרוג ממתחם העונש ההולם, וזאת מטעמי שיקום. בשונה משיקולי הגנה על הציבור בסעיף 40 ה' לחוק העונשין המאפשרים חריגה שאין בה משום החמרה ניכרת ממתחם העונש ההולם, המחוקק לא הגביל את שיעור החריגה ממתחם העונש ההולם, כאשר מדובר בשיקולי שיקום, גם כאשר מדובר במעשים ובאשם בעלי חומרה יתירה. מכאן, שהמחוקק ראה לנגד עיניו שגם במקרים בהם עקרון ההלימה מחייב הטלת עונש מאסר משמעותי, בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, שיקולי שיקום יכריעו את הכף, וזאת מבלי לגרוע מחומרת המעשה והעונש ההולם שראוי היה לגזור בגינו. אני סבורה שהמקרה דנן נכנס בגדר חריג זה, ואין בכך ששיקולי השיקום קיבלו משקל מכריע בבואי לגזור את דינם של הנאשמים, כדי להמעיט מחומרת מעשיהם.

58. בתיק דנן, מדובר במי שעברו הליך שיקום משמעותי, לאורך תקופה ארוכה, במסגרת שירות המבחן.

59. אשר לנאשם 1- במהלך תקופת הדחיה הוא התמיד בדרך השיקום, גילה אחריות ורצינות, ועשה מאמצים רבים לשינוי, עבר הליך גמילה, בדיקות לאיתור הסמים נמצאו נקיות, והשתלב בהצלחה בהליכי הטיפול השונים. נאשם 1 הוכיח, כי הוא לא חזר לבצע עבירות נוספות, מאז האירוע מושא כתב האישום, שאירע לפני למעלה משנתיים. נאשם 1 מנהל כיום אורח חיים נורמטיבי ואמון על פרנסת משפחתו.

60. עוד התחשבתי בגילו הצעיר של נאשם 1, היעדר עבר פלילי, בכך שהנאשם הודה במיוחס לו, ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר וייתר את הצורך בשמיעת ראיות, והעובדה כי ההליך המשפטי מהווה כשלעצמו גורם מרתיע עבורו. כמו כן נאשם 1 נטל אחריות למעשיו והביע חרטה עליהם.

61. עם זאת, לנוכח חומרת העבירות, והצורך לתת משקל משמעותי לאינטרס הציבורי, מצאתי לקבל באופן חלקי בלבד את המלצת שירות המבחן, בשים לב לכך שהשתתף בתקופת מאסר שאינה ארוכה, לא תשיג לאחר את ההליך הטיפולי, כאשר אופק השחרור הוא בטווח הנראה לעין, והחשיפה לסביבה העבריינית היא מתונה יותר. בנוסף, לשירות בתי הסוהר כילים טיפוליים ושיקומיים גם בין כתליו, ויש לקוות כי הנאשם ישכיל להשתמש בהם. אשר על כן, החלטתי לאמץ את המלצת שירות המבחן בחלקה, ולחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

62. לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן, ולהמלצה זו חשיבות לא מבוטלת, ואולם בסופו של יום כשמה כן היא-המלצה. בית המשפט לא מחויב לקבל המלצה זו ובמקרה המתאים לבית המשפט הסמכות לדחותה. מטבע הדברים שירות המבחן מתמקד בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובשיקומו, ואולם בית המשפט אמון על בחינת אינטרסים רחבים ונוספים דוגמת שיקולי הגמול וההרתעה, שמהם לא ניתן להתעלם בענייננו, בעיקר בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה ולנפוצות התופעה.

63. מעבר לאמור, יש לציין כי בית המשפט העליון הבהיר כי גם מקום בו מוצא בית המשפט לחרוג ממתחם העונש



ההולם מטעמי שיקום, אין הדבר משליך בהכרח על שלילת אפשרות השתתפות עונש מאסר בפועל, וזאת בשים לב לחומרת המעשים (ע"פ 826/19 יונג נגד מדינת ישראל (21.11.19); ע"פ 8915/18 מועזיז נ' מדינת ישראל (25.07.19)). לא זו אף זו, כאמור, חלק מהליכי השיקום ניתן לעבור גם בין כותלי בית הסוהר, ולהיעזר ברשות לשיקום האסיר לאחר השחרור.

64. אשר לנאשם 2- אני סבורה, כי הליך השיקום אשר עבר במסגרת ההליך שלפניי מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, ולקבל את המלצת שירות המבחן במלואה. הנאשם עבר הליך טיפולי משמעותי במשך תקופה ארוכה, במסגרת שירות המבחן. במהלך תקופת הדחיה הנאשם התמיד בדרך השיקום, גילה אחריות ורצינות, ועשה מאמצים רבים לשינוי. הנאשם הוכיח, מזה למעלה משנתיים, כי הוא לא חזר לבצע עבירות נוספות, מאז האירוע מושא כתב האישום, ובדיקות הסמים שבוצעו לו נמצאו נקיות.

65. לכך מצטרפים הודאת נאשם 2 במיוחס לו, ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן, לקח אחריות למעשיו הביע חרטה, התרשמות שירות המבחן היא כי להליך הנוכחי ישנה השפעה מרתיעה ומעמידת גבול ברור להתנהגותו, כך שהנאשם נתרם מההליך הטיפולי, מעוניין בו, וכי מאסר בפועל עלול לחשוף אותו לדפוסי עבריינות נוספים. עוד לקחתי בחשבון את המלצת שירות המבחן החיובית לריצוי מאסר בעבודות שירות ואת הפן השיקומי שקיים בעניינו. עוד התחשבתי בכך שהנאשם שהה במעצר ממש למשך חודשיים ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים לתקופה ממושכת.

66. מנגד ולחומרה שקלתי, כי נאשם 2 ביצע את העבירה דנן כאשר מאסר מותנה תלוי ועומד נגדו, וכי יש ליתן משקל לצורך בהרתעת הרבים, נוכח פוטנציאל הנזק החמור הטמון בעבירה זו, והקלות שבביצועה. עם זאת, בניגוד לעניינם של אורן ושל נאשם 1, אשר נגזרו עליהם עונשי מאסר ממש, על אף הליך השיקום המוצלח שעברו והיעדר עבר פלילי, כאן מדובר במי שחלקו בביצוע העבירות נמוך יותר, הוא הורשע כמסייע בלבד, ומתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו נמוך באופן משמעותי. על כן, החריגה מהמתחם, כך שירצה את עונש המאסר בעבודות שירות תחת מאסר בפועל ממש, עומדת בהלימה לחריגה בעניינם של אורן ונאשם 1, ואשר לעברו הפלילי, הוא נלקח בחשבון בכך שלא נוכי ימי מעצרו והחמרה בגובה הקנס שהוטל עליו, בייחס לחלקו בביצוע העבירות. יוער, כי משיקולי שיקום אף מצאתי להטיל את המאסר המותנה בעניינו של נאשם 2 בחופף לעונש המאסר שיוטל עליו.

67. אשר על כן, הנני גוזרת על הנאשמים את העונשים כדלהלן:

נאשם 1

א. 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו (29.10.20 עד 8.4.21).

ב. 12 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר על כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר על כל עבירת



סמים מסוג עוון או עבירה של התחזות כאחר.

ד. קנס כספי בסך של 10,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרים תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.24, ובכל האחד לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו או במלואו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

נאשם 2

א. מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים. אני מפעילה את המאסר המותנה של 3 חודשים שהוטל בת"פ 45106-04-19 בחופף לעונש זה, כך שהנאשם ירצה סך הכל 9 חודשי מאסר. עונש זה ירצה בעבודות שירות, בבית העלמין בגבעת שאול בירושלים. מתקופה זו לא ינוכו ימי המעצר. הובהרה לנאשם חובתו לעמוד בתנאי השירות, שאם לא כן הוא עלול לרצות עונש זה במאסר ממש. על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי עבודות שירות ביום 9.2.23.

ב. 12 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום על כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום, על כל עבירת סמים מסוג עוון או עבירה של התחזות כאחר.

ד. קנס כספי בסך של 15,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.23, ובכל האחד לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו או במלואו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ה. צו מבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מוזהר כי אם לא ימלא אחר צו המבחן עונשו ייגזר מחדש.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט טבת תשפ"ג, 12 ינואר 2023, במעמד ב"כ הצדדים והנאשמים.